

„...felülről kell születnetek.” mondta Jézus Nikodémusnak. „Hogy történhet ez meg?” – kérdezte Nikodémus, és vele együtt most én is. Kérdezem, mert Nikodémus-korabeli vagyok, és én sem tudom a választ, csak keresni próbálok.

Az újszülött, mikor világra jön, egyfajta halálfélelmet él át. A köldökszinóron keresztül eddig mindent megkapott, és ez az állapot egy pillanat alatt megszakad. Mindenki körülötte lélegzetvisszafojtva várja, hogy felsírjon, vagyis a tudattalan reflex hatására levegő után kapjon, mert különben...

A biológiai születéskor az életöszön „kényszerít” bennünket, hogy alkalmazkodjunk az új világhoz. Nem így van ez a Lélekből való újjászületéskor, a felülről születéskor. Itt megmarad a „köldökszinór” is, így választás elé kerülünk: vagy az evilág által felkínált táplálékkal, vagy a Lélek táplálékával élünk. Az evilág tolatódó kínálatával nem tud versenyezni a Lélek, ha csak a Lélekből szabad döntéssel újjá nem születünk. De hogyan?

A Lélek olyan, mint a szél. Nem látható, csak hallható és érzékelhető a hatása. Hol simogató, biztató, bátorító szellő, hol felborzol, megragad bennünket, sőt néha olyan, mint a sivatagi orkán, mely képes egyszerre átrendezni óriási területeket. Nem látjuk, hogy honnan hová, de a hatását azt érezzük.

Mit tehetünk mi, hogy a Lélek hatása egyre jobban érvényesülni tudjon bennünk? Jézus, egész emberi lényünk kicseréléséről beszél. Kezdve a tudat, gondolkodásmód átalakításától a bűnbánaton, megforduláson (metanoia) át, a Lélekből való újjászületésig. De képesek vagyunk-e egész emberi lényünket kicserélni? Mi nem, de ha befogadjuk egyre nagyobb nyitottsággal a Lelket, a bennünk lévő Lélek képes rá. Ezért talán a legfontosabb: kitérni a szívünket (törekvésközpontunkat) a Lélek felé.

Szerető mennyei Atyám taníts meg Szent Lelked táplálékának valódi ízét megízlelni, hogy ezt követően vágyódjunk is erre a táplálékra. Taníts meg szabadon nemet mondani megkötözöttségeinkre, azaz a Tőled távolító evilági örömeinkre-táplálékokra.

Bóta Tibor, Budapest